

Sygn. akt IV U 1025/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania H. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 sierpnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie H. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury pomostowej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu H. B. przysługuje prawo do emerytury pomostowej od dnia 19 marca 2014 r.

Sygn. akt: IV U 1025/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 sierpnia 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych odmówił H. B. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat oraz nie udowodnił, iż przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych lub pracę w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 27.07.1977 r. do 31.01.1982 r. oraz od 01.02.1982 r. do 30.06.1991 r. z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. B. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy nie zasadnie, nie uznał okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w S. Oddział w G. oraz w Spółdzielczym Przedsiębiorstwie (...) Oddział w G. jako okresu pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wskazał, że w wymienionych zakładach pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **H. B.** urodził się (...) i w dniu (...)r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 28 marca 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury pomostowej. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 37 lat, 7 miesięcy i 2 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 36 lat, 10 miesięcy, 15 dni, okresy nieskładkowe wynoszą 8 miesięcy i 17 dni. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych po 31 grudnia 2008 r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych w wymiarze 1 roku, 4 miesięcy i 24 dni jako okres zatrudnienia od 01.07.2011 r. do 31.12.2012 r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W.. Organ rentowy do stażu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w S. Oddział w G. od 27.07.1977 r. do 31.01.1982 r. oraz w Spółdzielczym Przedsiębiorstwie (...) Oddział w G. od 01.02.1982 r. do 30.06.1991 r. z uwagi na to, że ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat oraz na skutek uznania, że ubezpieczony przed dniem 1 stycznia 1999 r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 31 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS decyzją z 7 sierpnia 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury pomostowej (decyzja z 07.08.2014 r. k.48 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony w okresie od dnia 27 lipca 1977 r. do 31 stycznia 1982 r. był zatrudniony w Spółdzielni (...) w S. Oddział w G. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego (świadectwo pracy k. 13 akt emerytalnych za wnioskiem o świadczenie przedemerytalne, umowa o pracę – akta osobowe). Przez cały okres zatrudnienia w (...) Oddział w G. ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego. Ubezpieczony był kierowcą samochodów ciężarowych marki S. i J., Kamaz. Są to samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jako kierowca wymienionych samochodów ubezpieczony przewoził materiały budowlane, węgiel, woził towary do sklepów gminnych spółdzielni. Ubezpieczony przewoził także towary z wagonów na magazyn (...)/G., a następnie do gminnych spółdzielni i swoją pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (angaże – akta osobowe, zeznania świadków C. P. k. 14v, S. Ż. k. 15, zeznania ubezpieczonego k. 15v).

Następnie w okresie od dnia 1 lutego 1982 r. do dnia 30 czerwca 1991 r. ubezpieczony była zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych w Spółdzielczym Przedsiębiorstwie (...) Oddział w G. (świadectwo pracy – akta osobowe), które powstało w przekształcenia (...) Oddział w G.. Ubezpieczony tak jak u poprzedniego pracodawcy był kierowcą samochodów ciężarowych marki S., J., których właścicielem stał się nowy podmiot po przekształceniach. Wskazana firma, była przedsiębiorstwem transportowym i ubezpieczony przewoził samochodami ciężarowymi owoce do punktów H. na terenie całego kraju, a zimą jeździł na wynajmie wykonując usługi transportowe na zlecenie firm zlecających usługi pracodawcy. Pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony ubezpieczony we wskazanym okresie zatrudnienia wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków: C. P. k. 14v, S. Ż. k. 15, zeznania ubezpieczonego k. 15v).

W okresie od dnia 01.07.2011 r. do dnia 31.12.2012 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. na stanowisku kierowcy-autocysterny i pracę na tym stanowisku wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy k.29 akt emerytalnych).

Ubezpieczony nie pozostaje również w stosunku pracy (okoliczność niesporna – oświadczenie zawarte we wniosku k. 4 akt emerytalnych).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. B. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Do okresu pracy w warunkach szczególnych wlicza się okresy pracy kwalifikowanej osiągnięte zarówno przed dniem 1 stycznia 2009r., jak i po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych czyli po 1 stycznia 2009 r. Do okresu uprawniającego do emerytury pomostowej osiągniętego przed dniem 1 stycznia 2009 r. wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach oraz w szczególnym charakterze, o których mowa w art. 32 ust. 2 i 3 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również okresy takiej pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Za okresy pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze osiągnięte po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych uznaje się wyłącznie te okresy, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia lub o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Rodzaje prac w szczególnych warunkach zostały określone w wykazach A i B prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego, oraz wykazach stanowiskowych wydanych na podstawie § 1 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.

Stosownie do treści art. 3 ust. 1 tej ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz prac w szczególnych warunkach został określony w załączniku nr 1 do ustawy. Zgodnie z ustawą, czynniki ryzyka, o których była mowa powyżej są związane m.in. z pracami pod ziemią, pracami na wodzie, pracami pod wodą, pracami w powietrzu, pracami w warunkach gorącego czy zimnego mikroklimatu.

Natomiast prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się (art. 3 ust. 3). Wykaz tych prac został określony w załączniku nr 2 do ustawy.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat oraz czy pracę w warunkach szczególnych wykonywał przed dniem 1 stycznia 1999 r. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony urodzony jest po 31.12.1948 r., osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 19 marca 2014 r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, nie pozostaje w stosunku pracy oraz po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony będąc zatrudniony od dnia 27 lipca 1977 r. do 31 stycznia 1982 r. w Spółdzielni (...) w S. Oddział w G., a następnie od dnia 1 lutego 1982 r. do dnia 30 czerwca 1991 r. w Spółdzielczym Przedsiębiorstwie (...) Oddział w G..

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony w wymienionych powyżej okresach zatrudnienia pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony marki S., J., Kamaz. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków: C. P. (k. 14v), S. Ż. (k. 15), zeznań ubezpieczonego (k. 15v), dokumentacji pracowniczej znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego wykazał bezspornie, że ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych marki S. i marki J., marki K.. Wymienione samochody ciężarowe mają dopuszczalny ciężar całkowity powyżej 3,5 tony. Wymienieni świadkowie zeznali, że ubezpieczony nie wykonywał innej pracy niż kierowcy wymienionych powyżej samochodów, jak również że wykonywał ją w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania wymienionych świadków, jak również zeznania ubezpieczonego, bowiem wymienione dowody są spójne, korespondują ze sobą oraz mają oparcie w materiale dowodowym z dokumentów, ponadto wskazani pracowali razem z ubezpieczonym we wskazanych zakładach pracy wykonując taką samą pracę jak on.

Podsumowując Sąd uznał, iż ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na tym stanowisku w okresach od dnia 27 lipca 1977 r. do 31 stycznia 1982 r. w Spółdzielni (...) w S. Oddział w G., a następnie od dnia 1 lutego 1982 r. do dnia 30 czerwca 1991 r. w Spółdzielczym Przedsiębiorstwie (...) Oddział w G., w więc w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zatem ubezpieczony udowodnił iż pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wykonywał przed 1 stycznia 1999 r. jak również, że ma wymagany staż pracy w warunkach szczególnych.

Podkreślić jednak należy, że skoro o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności, to również fakt, iż zakład pracy nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych nie powoduje, iż nie wykonywał on pracy w tych warunkach.

Nie ulega wątpliwości Sądu, że czynności wykonywane przez ubezpieczonego, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac kierowcy samochodów ciężarowych. Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczane są do prac wykonywanych w warunkach szczególnych (wykaz A dział VIII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze).

Po zaliczeniu ubezpieczonemu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w (...) /G. (4 lata, 6 miesięcy i 5 dni) i w Spółdzielczym Przedsiębiorstwie (...) Oddział w G. (9 lat, 8 miesięcy) ubezpieczony udowodnił do 1 stycznia 1999 r. 14 lat, 2 miesiące i 5 dni stażu pracy w warunkach szczególnych oraz 1 rok, 4 miesiące i 24 dni stażu pracy w warunkach szczególnych po 31.12.2008 r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, co łącznie daje 15 lat, 6 miesięcy i 29 dni stażu pracy w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że H. B. przysługuje prawo do emerytury pomostowej od (...) r. tj. od osiągnięcia przez niego wieku 60 lat.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.